

“Ia aminte la tine însuși și la învățătura...”

... despre pericolul învățăturilor false

Din următorul articol reiese de ce credem și cum înțelegem că învățătura lui Isus este adevărul lui Dumnezeu. Cine este reprezentant al unei învățături false, nu-L cinstește pe Dumnezeu. Învățăturile false au „efect de aluat în plămădeală” și-i duc pe oameni în eroare.

Cuprins:

- 1 Introducere
- 2 Învățătura lui Isus este adevărul lui Dumnezeu
- 3 Cine are învățături greșite nu l se închină lui Dumnezeu
- 4 Învățătura și viața sunt strâns legate
- 5 Doctrinile false au un „efect de dospeală”
- 6 Doctrinile false duc pe calea pierzării

⚓ 1 Introducere

În persoana lui Isus Christos este definit creștinismul, credința creștină și nădejdea creștinilor. Oricine învață alte lucruri decât ce a învățat Isus nu ia în seamă autoritatea sa, adică autoritatea lui Dumnezeu. Prin urmare, aroganța învățătorilor falși este evidentă și se înțelege de ce Noul Testament folosește cuvinte așa de dure la adresa lor.

Astăzi mulți teologi sunt de părere că multe aprecieri ale lui Isus au caracter de legendă și că mare parte din cuvintele care au fost transmise ca fiind cuvintele lui au luat naștere din imaginația evlavioasă a adepților săi. Așa ei au un “bun” motiv pentru a nu lua în serios Noul Testament, de a nu asculta de cuvintele Duhului Sfânt construindu-și astfel propria religie.

În ciuda faptului că așa-ziii teologi liberali resping în mod evident epistolele pastorale^[1] ca nefiind autentice, chiar aceste epistole dovedesc cât de adevărate sunt cuvintele lui Pavel în ceea ce îi privește atunci când vorbește împotriva învățătorilor falși. La fel de adevărat este și ceea ce spune în **Galateni**

1:8-9:

Dar chiar dacă noi înșine sau un înger din cer ar veni să vă propovăduiască o Evanghelie, deosebită de aceea pe care v-am propovăduit-o noi, să fie anatema! Cum am mai spus, o spun și acum: dacă vă propovăduiește cineva o Evanghelie, deosebită de aceea pe care ați primit-o, să fie anatema!

Mulți oameni nu consideră învățătura ca fiind ceva important. Adesea aceasta se întâmplă pentru că nu vor să se judece nici pe ei înșiși, nici pe ceilalți și astfel apare argumentul că trebuie să tolerăm modul de gândire al celorlalți și că adevărul nu poate fi pe deplin recunoscut. Dar Isus spune în Evanghelia lui Ioan:

Dacă rămâneți în cuvântul Meu, sunteți într-adevăr ucenicii Mei; veți cunoaște adevărul, și adevărul vă va face slobozi. (Ioan 8:31-32)

Prin următoarele gânduri sperăm că se va înțelege cât de importantă este învățătura corectă.

2 Învățătura lui Isus este adevărul lui Dumnezeu

Învățătura Mea nu este a Mea, ci a Celui ce M-a trimis pe Mine. Dacă vrea cineva să facă voia Lui, va ajunge să cunoască dacă învățătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine. (Ioan 7:16-17)

În aceste cuvinte Isus accentuează că **Dumnezeu însuși este originea învățării sale**. Deci ceea ce spune El este ceea ce Dumnezeu spune, prin cuvintele lui Isus putem să aflăm ce vrea Dumnezeu și cine este El. **Însă cea mai importantă condiție, este consimțământul de a face voia lui Dumnezeu**

3 Cine are învățături greșite nu l se închină lui Dumnezeu

Isus i-a avertizat pe ucenici să se **ferească** de aluatul fariseilor și al saducheilor (Matei 16:6-12). El mai spune:

Degeaba Mă cinstesc ei, învățând ca învățături niște porunci omenești. (Matei 15:9)

Nu numai că o consideră o **închinare inutilă**, dar îi numește chiar **fățarnici** și spune:

Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, când a zis: „Norodul acesta se apropie de Mine cu gura și mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.” (Matei 15:7-8)

Orice învățatură care nu are fundament biblic este o învățatură omenească, gândită și creată de oameni care urmăresc alte scopuri decât a-l sluji lui Dumnezeu. Deci **învățăturile false sunt rezultatul neascultării și nu pot conduce la o relație cu Dumnezeu**. Dacă cineva se ține de o învățatură falsă după ce a auzit învățătura corectă, aceasta nu va face decât să îi distrugă relația cu Dumnezeu.

4 Învățătura și viața sunt strâns legate

Putem să vedem aceasta din diferite exemple.

Când va veni Fiul omului în slava Sa, cu toți sfinții îngeri, va ședea pe scaunul de domnie al slavei Sale. Toate neamurile vor fi adunate înaintea Lui. El îi va despărți pe unii de alții cum desparte păstorul oile de capre; și va pune oile la dreapta, iar caprele la stânga Lui. Atunci Împăratul va zice celor de la dreapta Lui: “Veniți binecuvântații Tatălui Meu de moșteniți Împărăția, care v-a fost pregătită de la întemeierea lumii. Căci am fost flămând, și Mi-ați dat de mâncat; Mi-a fost sete, și Mi-ați dat de băut; am fost străin, și M-ați primit; am fost gol, și M-ați îmbrăcat; am fost bolnav, și ați venit să Mă vedeți; am fost în temniță, și ați venit pe la Mine.” Atunci cei neprihăniți Îi vor răspunde: “Doamne, când Te-am văzut noi flămând, și Ți-am dat să mănânci? Sau fiindu-

Ți sete, și Ți-am dat de ai băut? Când Te-am văzut noi străin, și Te-am primit? Sau gol, și Te-am îmbrăcat? Când Te-am văzut noi bolnav sau în temniță, și am venit pe la Tine?” Drept răspuns, Împăratul le va zice: “Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.” Apoi va zice celor de la stânga Lui: “Duceți-vă de la Mine, blestemaților, în focul cel veșnic, care a fost pregătit diavolului și îngerilor lui! Căci am fost flămând, și nu Mi-ați dat să mănânc; Mi-a fost sete, și nu Mi-ați dat să beau; am fost străin, și nu M-ați primit; am fost gol, și nu M-ați îmbrăcat; am fost bolnav și în temniță, și n-ați venit pe la Mine.” Atunci Îi vor răspunde și ei: “Doamne, când Te-am văzut noi flămând sau fiindu-Ți sete sau străin sau gol sau bolnav sau în temniță, și nu Ți-am slujit?” Și El, drept răspuns, le va zice: “Adevărat vă spun că, ori de câte ori n-ați făcut aceste lucruri unuia dintr-acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie nu Mi le-ați făcut.” Și aceștia vor merge în pedeapsa veșnică, iar cei neprihăniți vor merge în viața veșnică. (Matei 25:31-46)

De exemplu dacă cineva înțelege parabola de mai sus ca referindu-se la creștini, ceea ce nu este deloc neobișnuit în ziua de astăzi, ideea lui de a fi creștin se va limita mai mult sau mai puțin la activități sociale.

Dar această parabolă vorbește de fapt despre oameni care nu L-au cunoscut pe Isus, care sunt surprinși că binele pe care l-au făcut a fost pentru Isus. În acest pasaj, printre altele, Isus clarifică care va fi soarta în veșnicie a acelor care nu ajung să Îl cunoască aici pe pământ. Cuvântul grecesc *ethnoi* (națiuni) din versetul 32 contribuie de asemenea la această interpretare. Evreii făceau diferență atunci când vorbeau despre ei înșiși, despre națiunea lor (greacă: *laos*) și despre națiuni (greacă: *ethnoi*), adică cei care nu sunt iudei. Aceasta se poate vedea și din Fapte 26:17.

Ca și creștini noi suntem trimiși împuțerniciți ai lui Christos (2 Corinteni 5:20), făcându-L cunoscut pe Dumnezeu în mod activ prin propovăduirea învățăturii lui Isus și trăind o viață sfântă.

Pilda grâului și a neghinei este un alt exemplu interesant.

Isus le-a pus înainte o altă pildă, și le-a zis: “Împărăția cerurilor se aseamănă cu un om care a semănat o sămânță bună în țarina lui. Dar, pe când dormeau oamenii, a venit vrăjmașul lui, a semănat neghină între grâu, și a plecat. Când au răsărit firele de grâu și au făcut rod, a ieșit la iveală și neghina. Robii stăpânului casei au venit, și i-au zis: “Doamne, n-ai semănat sămânță bună în țarina ta? De unde are, deci, neghină?” El le-a răspuns: “Un vrăjmaș a făcut lucrul acesta.” Și robii i-au zis: “Vrei, deci, să mergem s-o smulgem?” “Nu” le-a zis el “ca nu cumva, smulgând neghina, să smulgeți și grâul împreună cu ea. Lăsați-le să crească amândouă împreună până la seceriș; și, la vremea secerișului, voi spune secerătorilor: “Smulgeți întâi neghina, și legați-o în snopi, ca s-o ardem, iar grâul strângeți-l în grânarul meu.” (Matei 13:24-30)

Astăzi mulți oameni leagă această parabolă de biserică. Ei vor să o folosească drept argument că în biserică pot fi împreună credincioși și necredincioși și că numai la sfârșitul veacului va fi clar cine îi aparține cu adevărat lui Dumnezeu. De aceea ei spun că nu este necesar să ținem distanță de necredincioși și nici măcar să îi evaluăm pe oameni pentru că la sfârșit Dumnezeu va decide. Dacă vei citi mai departe vei vedea că nu despre așa ceva a vorbit Isus.

El explică: **țarina este lumea** și în lume trăiesc oameni buni și răi, deși Dumnezeu i-a creat pe toți pentru un scop bun. Dar Dumnezeu nu vrea să îi extermină de pe pământ pe toți aceia care nu Îl ascultă, **ci l-a creat pe om cu voință liberă, astfel că fiecare își trăiește viața după bunul plac.** Mai mult decât atât vedem din alte pasaje din Noul Testament că **noi ca și creștini nu putem avea comuniune spirituală cu necredincioșii**

:

Nu vă înjugați la un jug nepotrivit cu cei necredincioși. Căci ce legătură este între neprihănire și fărădelege? Sau cum poate sta împreună lumina cu întunericul? Ce înțelegere poate fi între Christos și Belial? Sau ce legătură are cel credincios cu cel necredincios? Cum se împacă Templul lui Dumnezeu cu idoli? Căci noi Suntem Templul Dumnezeului celui viu, cum a zis Dumnezeu: “Eu voi locui și voi umbla în mijlocul lor; Eu voi fi Dumnezeul lor, și ei vor fi poporul Meu.” De aceea: “Ieșiți din mijlocul lor, și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat, și vă voi primi. Eu vă voi fi Tată, și voi Îmi veți fi fii și fiice, zice Domnul Cel Atotputernic.” (2 Corinteni 6:14-18)

5 Doctrinile false au un „efect de dospeală“

De aceea Scriptura ne avertizează:

... să vă feriți de cei ce fac dezbinări și tulburare împotriva învățaturii pe care ați primit-o. Depărtați-vă de ei. (Romani 16:17)

În epistola sa către Tit Pavel spune:

După întâia și a doua mustrare, depărtează-te de cel ce aduce dezbinări, căci știm că un astfel de om este un stricat și păcătuiește, de la sine fiind osândit. (Tit 3:10-11)

⚓ 6 Doctrinile false duc pe calea pierzării

Adevărul este, din păcate, adaptat unor concepte care par mai evlavioase, atractive sau confortabile pentru oameni, concepte care le dau „siguranță“ sau le îngăduie să facă compromisuri.

Căci va veni vremea când oamenii nu vor putea să sufere învățătura sănătoasă; ci îi vor gădila urechile să audă lucruri plăcute, și își vor da învățători după poftele lor. Își vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisiri închipuite. (2 Timotei 4:3-4)

Doctrinile false se răspândesc repede. Este mai ușor a merge pe drumul lat, dar acesta duce la pieire. În Noul Testament învățătorii falși sunt respinși:

Oricine o ia înainte, și nu rămâne în învățătura lui Christos, n-are pe Dumnezeu. Cine rămâne în învățătura aceasta, are pe Tatăl și pe Fiul. Dacă vine cineva la voi, și nu vă aduce învățătura aceasta, să nu-l primiți în casă, și să nu-i ziceți: “Bun venit!” Căci cine-i zice: “Bun venit!” se face părtaș faptelor lui rele. (2 Ioan 9-11)

În timpul Noului Testament a întâmpina pe cineva era legat de primirea acestei persoane în casă și de a avea părtașie mâncând și vorbind împreună. Aceasta e ceea ce vrea să spună Ioan: **cu un învățător fals nu putem să menținem legături de părtașie**, ci trebuie să arătăm clar lucrurile pe care le învață greșit, căci ce au în comun adevărul și adevărul deformat?

Deci fiecare creștin va fi dornic să cunoască învățătura corectă care este expresia dragostei de

adevăr și baza pentru **a merge mai departe pe calea cea strâmtă**. De aceea Pavel îi mustră pe creștini:

... să nu mai fim copii, plutind încoace și încolo, purtați de orice vânt de învățătură, prin viclenia oamenilor și prin șiretenia lor în mijloacele de amăgire... (*Efeseni 4:14*)

Dacă cineva nu se lasă în mod conștient condus de cuvântul lui Dumnezeu nu trebuie să fie surprins dacă va ajunge pe o cale greșită. **Lipsa gândirii deschide deja o portiță pentru învățătorii falși.**

Fii cu luare aminte asupra ta însuși și asupra învățaturii pe care o dai altora: străduiește în aceste lucruri, căci dacă vei face așa, te vei mântui pe tine însuși și pe cei ce te ascultă. (*1 Timotei 4:16*)

Adresa Ta de e-mail*:

Mesajul*:

[Trimite mesajul](#)

Note de subsol:

1. Epistolele pastorale: Epistolele lui Pavel care tratează viața practică din adunare: 1-2 Timotei și Tit

Copyright © www.crestini.info - Toate drepturile rezervate.
Conținutul acestor pagini poate fi reprodus integral, fără modificări pentru uz personal.
Orice alt tip de folosință este restricționată de permisiunea noastră!